

”Mitt ord räcker”

Såg bilder på människor som led, sedan såg jag fler bilder på människor som led ännu mer. ”Det måste göra ont,” tänkte jag och började leta ursäkter. Sedan tänkte jag på getingsticket som jag fick i somras. Det gjorde riktigt ont. För att inte tala om när jag fick fingret i kläm i dörren. Det gjorde riktigt, riktigt ont och höll på en hel vecka. Så att det kan göra ont vet jag, men är det att lida? När det gör ont finns det alltid plåster att få eller tabletter mot smärtan. Det finns alltid ett slut på eländet om det finns ett apotek i närheten. Det är en tröst att lösningen ligger nära till hands om det olyckliga skulle inträffa. Om lösningen inte finns i vår närhet så får vi klaga hos kommunen. Våra politiker har hög lön för att lösa den frågan. Utrota smärtan även om jag inte kan begära att de skall jaga getingarna åt mig.

Ibland tänker jag på bilderna på lidande människor som spelas upp i mitt huvud. De har inget apotek för det ligger i ruiner. Det enda dessa människor har är ett hopp om att deras hus inte skall bombas vid nästa flygattack. Hoppet om att överleva ännu en dag. Att inte se ett slut eller orka tro på att det finns ett slut på smärtan måste vara ett stumt helvete på denna jord. Var finns godheten och vem kan sätta stopp för allt vansinne?

Själv lutar jag mig tillbaka i fåtöljen och tänker att det ”ordnar sig”. Det finns säkert någon Tarzan som kommer fram och tar över tillståndet och korrigerar det. Vi behöver en stark ledare som gör det, tillbaks till ordningen, var det någon som uttalade sig i teverutan från andra sidan Atlanten. Konstigt nog så tänkte jag på Göran Persson. Vår starke ledare som stod framför rutan och sa ”det har uppstått ett problem här, men lugn bara, jag har ätit en godis och funderat och nu har jag hittat lösningen. I min ficka finns ett papper som kommer att lösa allting, så var lugna, det kommer att ordna sig, ta en godis du också för det tänker jag göra, för jag är solidarisk med dig.”

Så for problemet ner i Göran Perssons kavajficka. Allt blev lugnt och han ordnade upp det så att det onda försvann. Vi andra kunde ägna oss åt trevligare saker och bygga våra världar ostört. Hur det nu än var, så var det Perssons ord som gällde. Det kom hela tiden nya ord som var varianter på samma sak. Mantrat var det samma, att han ordnar det. Då behövs inga granskningar om hur det är i verkligheten med handlingarna som förändrar. Granskningen av hur det förhöll sig bakom orden överlät vår ledare till sina medarbetare. Då fokuserade massmedia på sommarens getingar och grävde fram både dyra mutväskor, Toblerone choklad och parkeringsböter. Onödiga grejer. Det räcker med ordet om det är tillräckligt kraftfullt.